

Содржина:

Зборови први напишани последни. XIV–XIX

Поезијата, 1.

Дел прв. Experimentum Macedonicum (Итерпејовото племе), 3–5.

Поезија и историја, 7.

Вовед, 9–12.

Втемелување, 13–16.

Раѓање на новата концепција, 17–28.

Балканска идеологија, 29–36.

Историска иронија, 37–51.

Поезијата како одглас на македонските историски епохи, 52–53.

Генезис/Битие, 55–57.

Глава I: Сказание од искони, 59–72.

Глава II: Илјади очи по магла се движат слепи, 73–89.

Глава III: Каинавелија, 90–92.

Глава IV: Рака на рака крева тупаница, 93–102.

Глава V: Душоморници, 103–108.

Глава VI: Султаннашижејеси Денес Си Утре и ти Не-Си, 109–116.

Глава VII: Три шинели, 117–121.

Глава VIII: За македонските работи, 122–123.

Глава IX: Сепак говорам по толку векови сам, 124–129.

Глава X: Покана за бал, 130–132.

Глава XI: Слушате ли, Каинавелијци?, 133–139.

Епилог – или крај без крај, 140.

Дел втор.

Ракописи, 141.

Итарпејовскиот циклус во творештвото на Славко Јаневски, 143–144.

Поет суи sui generis, 145–148.

Космокопот како поетско начело („Оковано јаболко“), 149–151.

Астропеус, 152–158.

Experimentum Macedonicum како Experimentum Mundi („Змејови за игра“), м, 159–162.

Палетата на проклетството (песни, слики, сништа), 163–165.

Доблеста и блесокот на идентитетот („Додека спиеја кртовите“), 166–174.

Последните песни на Славко Јаневски („Измислена тврдина“, 2003), 175.

Пред новиот поетски ракопис, 175–178.

Први импресии и синтетички сознајби, 178–185.

Анатомија на песната, 185–206.

Soda Iterpejada, 207–209.

Романите и расказите. 211.

Кукулино (Керубиновото племе) Декалогија, 213.

Вовед, 215–221.

Кукулино во јужнословенски и европски контекст, 222–223.

Поетиката на магискиот реализам, 224–225.

Иманентна херменевтичка анализа: палимпсест, 226–227.

1 Девет Керубинови векови, 229.
Наше отечество наши гробови, 231.
Еп за страдањето човеково од колепка до гроб, 233–236.
Исход/излез, 237–239.
Пристап кон третиот завет, 241–243.
Вратата на времето, 243–246.
И слово бе гроб и гроб бе слово, 246–249.
Жед по крвта братова, 249–252.
Во запрега на преданијата и стварноста, 252–254.
Тие во пеколот – пеколот во нив, 254–255.
Светата светлост на кладата, 256–258.
Плодење ... крв ... гибел, 258–260.
Изгубени во мракот на проодноста, 260–264.
Кругот се затвора, 264–269.
Јазол од три врвици, 269–271.
Миракули на грозомората.
2 Легионите на Свети Адофонис.
3 Кучешко распетие.
4 Чекајќи чума, 273.
Пеколот земен и пеколот небесен, 275–277.
Поетиката на полифонискиот роман, 277–279.
Феноменологија на злото, 280–282.
Епски трагедии, 282–285.
Елементот на музикализација според моделот на фугата, 286–287.
Во потрага по своја поетика на романот, 287–288.
5 Чудотворци, 289.
Новиот Кукулински завет по Јаневски, 291–292.
Философски пристап, 292–294.
Преданието – дом на битието, 295–297.
Девет евангелија според девет Кукулинци, 297.
Ликови-јазли, 297–300.
Ликови и драматургија, 300–301.
Литературна парапсихологија, 301–302.
Завршен аксиолошко-естетски став, 302–303.
6 Тврдоглави, 305.
Еп за тврдоглавите, 307.
Македонски историски пат, 307–312.
Поетички начела, 312–314.
7 Оморнини, 315.
Базични начела во раскажувачкото проседе на Славко Јаневски во „Кукулино“, 317–322.
Статусот на сликарството во литературата на Јаневски, 322–323.
Прогонетиот, 324–333.
Ковчег преполн со тајни и сказни, 333–338..
8 Континент Кукулино, 339
Острово што призрочно плови, 341–344.

9 Депонија, 345.
Структура на „Кукулино“, 347–349.
Живееме во еден изопачен свет, 349–352.
Кукулино станува депонија, 352–355.
10 Рулет со седум бројки, 357.
Убиј или уби се, 359–361.
Будење на покојниците, 361–364.
Масовно самоубиство, 365–369.
Театар на апсурдот, 369–370.
Coda Kukuliana, 371.
I Негативна утопија, 373–376.
II Stierb und Werde (Умри и настани), 377–379.
Поговорна белешка, 380–381.
Додаток, 383.
Ракописи, 385.
Анатомија на минатото („Горчливи легенди“), 387–389.
Човековиот бол и бес („И бол и бес“), 390–395.
Новата верзија на „Село зад седумте јасени“ („Стебла“), 396–400.
За големите енигми на постоењето („Зад тајната врата“), 401–404.
Пред големите енигма на духот („И петто годишно време“), 405–410..
Есеистика. 411.
Небесен клучар. Книжевното наследство на Славко Јаневски, 413.
Pietas, 415–416.
Хармонија на кошмарот, 417–422.
Живееме во еден изопачен свет, 423–427.
Што се случува со нас?, 428–432.
Галерија универзум, 433–437.
Зашеметено време, 438–445.
Книжевни теми и дилеми, 445–456.
Ликовни теми, 456–461.
Откривање на Европа, 461–464.
Портрети, 464–474.
Да се биде, 474–480.
Чудесна земја, 481–483.
Книжевни дела, книжевни светови, книжевни идеи, 484–485.
I Препевите, 485–487.
II Расказите, 487–490.
III Интервјуата, 490–492.
Творечки книжевни дилеми и афинитети, 492–502.
Повлекување, осама, 502–506.
Мојата книжевна концепција, 507–516.
„Миракули на грозомората“, првиот добитник на наградата „Мирослав Крлежа“, 516–523.
Секој народ е предупреден макер еднаш од историјата, 523–528.
Македонските писатели и книжевната левица, 528–533.
Biografia literaria.

Кажувања на Славко Јаневски за себе и за своето творештво, 535.
Мојот живот (1920–2000), 537.
Биографски податоци, 539–540.
Детството, 540–543.
Младоста, 543–559.
Моето творештво, 561.
Поезија, 563–570.
Проза, 571–590.
Моето сликарство, 591–594.
Свртување кон филмот, 595–596.
Мојата поетика, 597–615.
Мојот народ и мојата земја, 616–617.
Последните пораки, 618–622.
Библиографија на делата на Славко Јаневски, 623–634.
Индекс, 635–641.
Додаток, 643.
Славко Јаневски „Палета на проклетството“, 645–668.